

> Retouradres Postbus 20401 2500 EK Den Haag

ONE-Dyas B.V.
t.a.v de directie
Parnassusweg 815
1082 LZ AMSTERDAM

DG Klimaat en Energie

Directie Transitie Diepe
Ondergrond

Bezoekadres

Bezuidenhoutseweg 73
2594 AC Den Haag

Postadres

Postbus 20401
2500 EK Den Haag

Overheidsidentificatienr

00000001003214369000

T 070 379 8911 (algemeen)

F 070 378 6100 (algemeen)

www.rijksoverheid.nl/ezk

Datum 15 september 2026

Betreft Brief pijpleiding tussen P11-E en de P15-F ONE-Dyas

Ons kenmerk

DGKE-DTDO / M-MLD-481

Uw kenmerk

1. Onderwerp aanvraag

Op 21 november 2025 is door ONE-Dyas B.V. (hierna: ONE-Dyas) ingevolge artikel 45, eerste lid, van de Mijnbouwwet (hierna: Mbw), een melding buiten werking pijpleiding ingediend. Deze melding betreft de gebundelde 8,9 kilometer lange pijpleiding tussen het voormalig P11-E gasproductieplatform en de P15-F subsea tie-in. De 8 inch leiding werd gebruikt voor het transport van aardgas en aardgascondensaat. De 2 inch leiding werd gebruikt voor het transport van methanol. De gebundelde leiding (hierna samen "leiding" genoemd) is gelegen binnen de mijnbouwblokken P11, P14 en P15.

Aan deze melding is een comparative assessment toegevoegd waarmee de beheerder heeft onderbouwd dat de leiding veilig en schoon achtergelaten kan worden in de zeebodem. Ingevolge artikel 45, tweede lid, Mbw, kan de Staatssecretaris van Klimaat en Groene Groei (hierna: ik) binnen zes maanden na het indienen van de melding bepalen dat de beheerder verplicht is om de leiding te verwijderen overeenkomstig een door de beheerder te overleggen verwijderingsplan. Omdat deze termijn op 21 mei 2026 is verstreken kan niet meer beslist worden om de leiding te verwijderen. Ingevolge artikel 104 van het Mijnbouwbesluit (hierna: Mbb) kunnen door Staatstoezicht op de Mijnen (hierna: SodM) verplichtingen gesteld worden ten aanzien van het achterlaten en monitoring van de leiding. Dit gebeurt in een separaat besluit.

2. Het beleid ten aanzien van pijpleidingen en kabels in de Noordzee

In het Programma Noordzee 2022–2027, wat deel uitmaakt van het Nationaal Water Programma 2022-2027, is het beleid opgenomen ten aanzien van buiten gebruik gestelde kabels en pijpleidingen op de zeebodem. Dit beleid is vertaald in wet- en regelgeving die is opgenomen in de Mijnbouwwet (hierna: Mbw), het Mbb en de Mijnbouwregeling (hierna: Mbr). Het beleid ten aanzien van kabels en pijpleidingen is niet nieuw. Wel zijn er nieuwe elementen geïntroduceerd. Uitgangspunt in het beleid was, en is nog steeds, dat pijpleidingen schoon en veilig kunnen worden achtergelaten, tenzij ik de verwijdering ervan op grond van artikel 45 van de Mbw voorschrijft. In de planperiode van het Programma Noordzee

2022-2027 wordt onderzocht welke infrastructuur hergebruikt zou kunnen worden voor transport van waterstof en CO₂.

Het opruimen van kabels en leidingen kan wenselijk zijn als deze ander gebruik van de zeebodem kunnen hinderen. Hiervoor is een beoordelingsmethode ontwikkeld die kijkt naar hinder voor ander gebruik, veiligheid, milieueffecten en kosten. In artikel 103 van het Mbb is opgenomen dat ik daartoe een afweging van belangen maak aan de hand van een viertal criteria: de doelmatigheid van het gebruik van de ruimte, de gevolgen voor het milieu, de veiligheid op zee en land en doelmatigheid van kosten. Van kabel- en leidingeigenaren wordt gevraagd om bij een melding buiten werking pijpleiding of kabel de benodigde informatie aan te leveren voor deze afweging. Hiertoe is destijds door de industrie tezamen met EBN (Energiebeheer Nederland) een onderbouwingmethodiek ontwikkeld. Ik kan aldus in voorkomende gevallen de eigenaar verplichten een kabel of pijpleiding die buiten werking is gesteld te verwijderen overeenkomstig een verwijderingsplan. In de praktijk blijven kabels en leidingen veelal liggen. Anno 2020 lag in de Nederlandse Exclusieve Economische Zone ongeveer 600 km verlaten leiding. De eigenaar die zijn buiten gebruik gestelde leidingen niet opruimt, moet deze reinigen en periodiek inspecteren op ligging en cohesie.

3. Afwegingskader comparative assessment

Op grond van artikel 1.6a.2 van de Mbr moet de beheerder van een kabel of pijpleiding een melding als bedoeld in artikel 45, eerste lid, van de Mbw doen door middel van een volledig ingevuld door mij ter beschikking gesteld middel, een zogenaamd comparative assessment. Bij de toepassing van de criteria, zoals bedoeld in artikel 103 van het Mbb, worden voor een kabel of pijpleiding in het niet gemeentelijk ingedeelde gebied ten minste de volgende onderwerpen betrokken:

1. Doelmatigheid van het gebruik van de ruimte, te weten:
 - i. Ruimtebeslag inclusief werk- en veiligheidszones;
 - ii. De invloed op de vrije ruimte;
 - iii. Mogelijke barrièrewerking;
 - iv. Mogelijke hinder en potentie voor andere bestaande en bekende toekomstige gebruiksfuncties
2. De gevolgen voor het milieu, te weten:
 - i. De invloed op het bodemecosysteem;
 - ii. De gevolgen voor de waterkwaliteit;
 - iii. Vrijkomen van gebiedsvreemde stoffen;
 - iv. Verstoring van de visfauna, vogels of zeezoogdieren;
 - v. Netto energieverbruik;
 - vi. Recycling en hergebruikmogelijkheden
3. De veiligheid op zee, te weten:
 - i. Risico's voor personeel en materieel ten tijde van verwijdering;
 - ii. Risico's op blootspoeling en breuk en risico's voor visserij en scheepvaart in geval van laten liggen.
4. De doelmatigheid van de kosten, te weten:

- i. Saldo van opruim- en verwerkingskosten en opbrengsten in geval van geheel of gedeeltelijk opruimen van een kabel of leiding;
- ii. Schoonmaakkosten, inspectiekosten, aansprakelijkheidskosten en extra kosten voor andere bestaande of bekende toekomstige gebruiksfuncties als gevolg van veroorzaakte hinder in geval van geheel of gedeeltelijk laten liggen van een kabel of pijpleiding.

4. Adviseurs

Er is aan de volgende instanties advies gevraagd:

- Kustwacht Nederland, Afdeling Operaties, Bureau Nautisch Beheer (hierna: Kustwacht);
- De inspecteur-generaal der mijnen (Staatstoezicht op de Mijnen, hierna: SodM);
- Rijkswaterstaat Zee en Delta (hierna: Rijkswaterstaat).

5. Adviezen met betrekking tot de melding en het comparative assessment

Advies Kustwacht

Aan de Kustwacht is op 26 november 2025 advies gevraagd en is op 19 december 2025 advies uitgebracht. De Kustwacht geeft aan dat op basis van de informatie van de verwijderingsmelding geen aanleidingen of zwaarwegende factoren voor de complete verwijdering van de leiding zijn. In het advies worden wel enkele opmerkingen en adviezen beschreven. Hierbij worden voor het eventueel achterlaten en verwijderen van de pijpleiding enkele aandachtspunten aangegeven. De volgende punten worden besproken:

- De leiding dient bij het achterlaten overvisbaar te blijven en er mag geen gevaar voor het scheepvaartverkeer zijn.
- Bij het achterlaten van de leiding acht de Kustwacht monitoring op de staat van de leidingen en ingraafdiepte door middel van periodieke inspecties noodzakelijk, zodat eventuele herstelwerkzaamheden kunnen worden uitgevoerd.
- De eventuele werkzaamheden voor het verwijderen van de leiding kunnen risico's opleveren omdat de bij de werkzaamheden betrokken schepen beperkt manoeuvreerbaar zijn en daardoor niet of niet snel kunnen uitwijken in het geval van potentiële aanvaringen.
- Deze risico's kunnen geminimaliseerd worden door aanwezigheid van veiligheidsvaartuigen en door het eventueel laten uitzenden van een scheepvaartveiligheidsbericht.

Advies Rijkswaterstaat

Aan Rijkswaterstaat is op 26 november 2025 en op 16 januari 2026 advies gevraagd. Door Rijkswaterstaat is geen advies uitgebracht.

Advies SodM

Aan SodM is op 26 november 2025 advies gevraagd en is op 27 maart 2026 advies uitgebracht. In het advies gaat SodM in op enkele vragen uit het adviesverzoek en wordt het volgende geconcludeerd: door ONE-Dyas is voldoende aangetoond dat de korte termijn gevolgen voor het milieu en de veiligheid geen aanleiding geven om de leiding te laten verwijderen. Voor wat betreft de gevolgen voor het milieu op de lange termijn kan het vrijkomen van zware metalen en kunststoffen aanzienlijke gevolgen hebben, met name voor de benthos. Op dit moment is er onvoldoende onbekend over de lange termijn risico's, SodM vindt dat onwenselijk. Voor wat betreft de gevolgen voor de veiligheid en het milieu op de lange termijn, geeft SodM aan voorschriften op te willen leggen. Deze voorschriften zijn niet opgenomen in het advies. Verder gaat SodM dieper in op de volgende zaken:

- De gevolgen voor het milieu: volgens de melding blijft de pijpleiding nog lang aanwezig als een milieuvreemd element in de zeebodem. Beschermingsmaterialen zoals coatings kunnen nog langer aanwezig blijven. In de melding is duidelijk aangegeven dat de leidingen schoon achtergelaten worden, wat betekent dat er minder dan 30 ppm aan koolwaterstoffen in de leiding aanwezig is en dat de gemeten gehalten aan natuurlijk voorkomend radioactief materiaal (hierna: NORM) en kwik laag tot niet aantoonbaar zijn. Op de lange termijn zal de leiding degraderen waardoor gebiedsvreemde stoffen zoals mangaan en kunststoffen vrijkomen. Het vrijkomen van deze stoffen kan volgens SodM aanzienlijke gevolgen hebben voor het milieu op lange termijn en acht dit onwenselijk.
- De veiligheid op zee en land: SodM geeft aan dat voor de korte termijn, met betrekking tot de veiligheid, achterlaten de voorkeur heeft. Voor de langere termijn geldt dat het achterlaten een blijvend risico is voor de visserij door eventuele freespanning.

6. Overwegingen ten aanzien van de adviezen

Kustwacht

Ten aanzien van het achterlaten van de pijpleidingen kunnen ingevolge artikel 104 van het Mbb aanwijzingen gegeven worden met betrekking tot de staat van de pijpleiding en kan de beheerder verplicht worden de ligging periodiek te controleren en herstelmaatregelen te verrichten. SodM heeft het mandaat voor het nemen van besluiten op grond van artikel 104, eerste en tweede lid, Mijnbouwbesluit. Dit betekent dat zij in een later besluit deze aanwijzingen kunnen geven aan ONE-Dyas.

SodM

In deze brief wordt de impact op korte en lange termijn meegenomen. Het is onmogelijk om voor de verdere toekomst alle aspecten volledig mee te nemen in de besluitvorming waardoor aannames gemaakt moeten worden over de precieze effecten van het al dan niet achterlaten van de leiding. Om onzekerheden en eventuele negatieve effecten te minimaliseren kunnen voorschriften opgelegd worden in een besluit. SodM heeft op grond van artikel 104, eerste en tweede lid,

van het Mbb het mandaat om hierover besluiten te nemen en kan daarom later zelf aanwijzingen geven aan ONE-Dyas.

7. Overwegingen ten aanzien van de melding

Doelmatigheid van het gebruik van de ruimte

In het comparative assessment is door ONE-Dyas een beschrijving gegeven van de huidige ligging. Op basis van de huidige en bekende toekomstige plannen worden geen significante effecten verwacht als gevolg van het in situ achterlaten van de leiding. De leiding is ingegraven in de zeebodem en vormt daarmee geen belemmering voor bestaande of voorziene werk- en veiligheidszones. Ook ten aanzien van de beschikbare vrije ruimte worden, binnen de beschouwde termijn, geen relevante beperkingen voorzien.

Voor mogelijke barrièrewerking geldt dat op basis van de huidige en geplande activiteiten in de Noordzee geen belemmeringen worden verwacht. De ingegraven ligging en de beschikbare inspectiegegevens, waaruit blijkt dat tot op heden geen blootligging is vastgesteld, ondersteunen deze beoordeling.

Ten slotte is beoordeeld of het in situ verlaten van de leiding kan leiden tot hinder of beperkingen voor bestaande en bekende toekomstige gebruiksfuncties. Op basis van de beschikbare informatie worden hiervan geen negatieve effecten of conflicten met andere gebruikers van het gebied verwacht.

Daarmee wordt geconcludeerd dat het in situ verlaten van de leiding, binnen de beschouwde termijn en op basis van de huidige kennis en bekende ontwikkelingen, geen relevante beperkingen oplevert voor het gebruik van de omliggende ruimte.

Gevolgen voor het milieu

ONE-Dyas heeft in het comparative assessment een overzicht gegeven van de gevolgen voor het milieu bij het verwijderen of het laten liggen van de leiding.

De milieugevolgen van beide verwijderingsopties zijn eveneens in de analyse meegenomen. Bij het verwijderen van de leiding zal naar verwachting sprake zijn van een beperkte en lokaal geconcentreerde verstoring van het bodemecosysteem. Bij toepassing van de in situ-optie blijft deze verstoring naar verwachting tot een minimum beperkt, aangezien de zeebodem grotendeels onaangetast blijft.

Ten aanzien van de waterkwaliteit kan het opgraven van de leiding leiden tot tijdelijke vertroebeling van de waterkolom als gevolg van het opwerpen van sediment. Bij in situ-achterlating blijft de invloed op de waterkwaliteit naar verwachting beperkt. Vanuit het perspectief van waterkwaliteit en bodemintegriteit kan in situ derhalve als de milieuvriendelijkere optie worden beschouwd, mits zich geen aanvullende milieurisico's voordoen.

Een belangrijk aandachtspunt betreft het potentiële vrijkomen van gebiedsvreemde stoffen. Hoewel theoretisch sprake kan zijn van het vrijkomen

van onder andere metalen, polypropyleen, NORM en kwik, blijkt uit de uitgevoerde metingen dat geen NORM-verontreiniging boven de geldende wettelijke limieten is aangetroffen. Daarnaast is het gemeten kwikgehalte in het afvalwater verwaarloosbaar. Op basis van deze meetresultaten wordt het risico op het vrijkomen van schadelijke stoffen als minimaal beoordeeld.

De mate van verstoring van de aanwezige fauna is eveneens afhankelijk van de gekozen methode. Bij fysieke verwijdering van de leiding kan lokaal en tijdelijk verstoring van visfauna, vogels en zeezoogdieren optreden als gevolg van de werkzaamheden, scheepvaart en sedimentverplaatsing. Bij in situ-achterlating is de verwachte verstoring van de fauna aanzienlijk beperkter. Deze optie kan daarmee bijdragen aan het zoveel mogelijk behouden van de aanwezige biodiversiteit en de ecologische functies van het gebied.

Ook het netto energieverbruik verschilt tussen beide opties. Fysieke verwijdering vereist de inzet van gespecialiseerde schepen, materieel en transport, hetgeen een relatief hoge eenmalige energiebehoefte met zich meebrengt. Bij in situ-achterlating is daarentegen sprake van een structurele behoefte aan periodieke inspecties en monitoring. Aangezien deze inspecties gedurende een langere periode herhaaldelijk moeten worden uitgevoerd, wordt verwacht dat het cumulatieve energieverbruik op de lange termijn bij in situ hoger kan zijn.

Ten slotte zijn de mogelijkheden voor recycling en hergebruik in de beoordeling betrokken. Het in situ achterlaten van de leiding betekent dat potentieel herbruikbare materialen, zoals staal, niet worden teruggewonnen en daarmee als grondstof verloren gaan. Bij fysieke verwijdering kunnen materialen zoals staal en polypropyleen worden teruggewonnen en, afhankelijk van de materiaalconditie en technische haalbaarheid, worden gerecycled of hergebruikt. Voor de polypropyleencoating geldt echter dat de kosten en inspanningen die gepaard gaan met het verwijderen en verwerken ervan naar verwachting niet opwegen tegen de economische waarde van het teruggewonnen materiaal.

Met inachtneming van de bovengenoemde punten concludeer ik dat de gevolgen voor het milieu en het ecosysteem in het geval van verwijdering groter zijn dan bij het achterlaten van de leiding. Uit de ingediende gegevens blijkt dat de leiding voldoende is schoongemaakt en er geen risico is op vervuiling van het oppervlaktewater met NORM, kwik of koolwaterstoffen. Bij deze beoordeling heb ik rekening gehouden met het vergaan van de leiding en het als gevolg daarvan vrijkomen van zware metalen en kunststoffen, voor zover op dit moment duidelijk.

Gevolgen voor de veiligheid op zee

De verwijdering van de leiding kan risico's met zich meebrengen voor zowel personeel als materieel. Deze risico's houden onder meer verband met de mogelijke uitvoering van duikwerkzaamheden en met het off- en onshore transport van vrijkomende materialen en afvalstoffen. Het is derhalve van belang deze risico's voorafgaand aan en gedurende de werkzaamheden zorgvuldig te identificeren, te beoordelen en, waar mogelijk, door middel van passende beheersmaatregelen tot een aanvaardbaar niveau te reduceren.

Daarnaast zijn de potentiële risico's verbonden aan het in situ achterlaten van de leiding onderzocht. In dynamische gebieden bestaat het risico dat de leiding als gevolg van natuurlijke bodemveranderingen blootspoelt. Een dergelijke blootspoeling kan potentiële risico's opleveren voor onder meer de visserij en de scheepvaart. Op basis van de uitgevoerde beoordeling worden deze risico's, mits voorzien in een adequaat inspectie- en monitoringsregime en waar nodig tijdig corrigerende maatregelen worden getroffen, als beheersbaar beschouwd.

Doelmatigheid van de kosten

ONE-Dyas geeft in de melding aan dat het evident is dat de werkzaamheden bij het verwijderen van de leiding veel uitgebreider en daarmee kostbaarder zijn dan het laten liggen van de leiding. Verwijdering van de leiding vergt een investering van €8 tot €12 miljoen, exclusief de kosten bij eventuele vertragingen. Volgens een ruwe schatting zullen de inspectiekosten daarentegen circa €100.000 tot €200.000 per inspectie bedragen. Dit bedrag is exclusief de kosten van eventuele mitigerende maatregelen en exclusief de kosten bij eventuele vertraging. Door terugkerende inspectiekosten kan deze optie op de lange termijn duurder uitvallen.

8. Conclusie

Op basis van het comparative assessment en de adviezen van de Kustwacht en SodM wordt geconcludeerd dat het achterlaten van de leiding de voorkeur heeft. De leiding is schoon en voldoet aan de normen voor koolwaterstoffen, NORM en kwik. Hoewel op lange termijn geringe hoeveelheden zware metalen en kunststoffen kunnen vrijkomen, wordt aangenomen dat deze geen significante milieueffecten hebben. Verwijdering zou daarentegen leiden tot hogere emissies, veiligheidsrisico's en kosten. Mijn conclusie is dan ook, naast het feit dat de beslisdatum voor het eisen van verwijdering reeds verstreken is, dat de pijpleiding kan worden achtergelaten. De SodM zal op een later moment aanwijzingen geven met betrekking tot de staat waarin de pijpleiding wordt achtergelaten, monitoring van de ligging en dekking en mogelijke herstelmaatregelen.

De Staatssecretaris van Klimaat en Groene Groei,
Namens deze: 5.1.2.e

5.1.2.e
MT-lid Transitie Diepe Ondergrond